

ПРОТОКОЛ

№ 1854

гр. София, 08.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. А.

при участието на секретаря ВЕРА Й. ТАСЕВА
и прокурора М. В. З.

Сложи за разглеждане докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. А. Наказателно дело от общ характер № 20221110213848 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ПОДСЪДИМАТА М. К. П., нередовно призована, явява се лично и със служебния си защитник адв. А. Х..

Пострадалите Е. М. П. и К. М. П., редовно призовани, не се явяват.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА уведомително писмо от Председателя на АК - София, с което адв. Г. Г. от АК – София, е определена да оказва правна помощ на пострадалите като техен особен представител.

Адв. Г. Г., уведомена за датата и часа на съдебното заседание, не се явява.

В залата се явява адв. И.А., преупълномощен от адв. Г. с днес представено пълномощно.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА отговор от Агенция за социално подпомагане по отношение на децата Е. М. П. и К. М. П.. Посочено е, че и двамата са настанени в приемно семейство. Е. П. - в приемното семейство на Д.П., с адрес гр. П., ул. „Х.К.” № 18. К. П. - в приемното семейство на Минка Фотева със същия адрес, а именно гр. П., ул. „Х.К.” № 18. С Решение на РС - гр. П. по отношение и на двете деца е наложена мярка за закрила – настаняване в професионално приемно семейство за срок от две години или до промяна на обстоятелствата, ако това е в интерес на детето.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че на подсъдимата М. П. не са били връчени обвинителен акт и препис от разпореждане за насрочване на делото, тъй като тя

не е била установена на известните по делото адреси в гр. София, кв. „XXXXXXXXXX“ бул. „В.“ № 153 и гр. София, кв.Х.Б., ул.хххххххххх-та № 42.

ПОДСЪДИМАТА: Живея в гр. М., но не знам улицата, от скоро съм там.

АДВ. Х.: Уважаема г-жо Председател, моля да ни предоставите възможност след конкретизиране на улицата да представя с писмена молба актуалния адрес на подзащитната ми.

ПОДСЪДИМАТА: Знам за какво е делото.

АДВ. Х.: Уважаема г-жо Председател, не възразяваме по нередовната процедура по връчване на обвинителния акт и разпореждането за насрочване на делото. Моля да се даде ход на делото днес.

СЪДЪТ, като взе предвид, че съгласно предмета на настоящето наказателно производство пострадали от деянието, предмет на обвинението, се явяват сестрата и братът на починалия Стоян М. П., които към настоящия момент са малолетни, както и че техен законен представител е тяхната майка М. К. П., като предвид качеството ѝ на подсъдима в настоящето производство между нея и малолетните пострадали са налице противоречиви интереси, съдът счита, че на основание чл.101 от НПК, следва да назначи на малолетните пострадали особен представител - адвокат.

АДВ. А.: Запознат съм с материалите по делото.

СЪДЪТ, като взе предвид изявлението на адв. А. и на основание чл.101 ал.1 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА адв. И.А. от САК за особен представител на пострадалите в настоящето производство Е. М. П. и К. М. П..

АДВ. А.: Г-жо Председател, считам, че на този етап пострадалите малолетните Е. П. и К. П., съответно на седем и пет години, следва да бъдат конституирани само в качеството на частни обвинители. Същите се явяват пострадали лица по смисъла на съдебната практика и закона. На второ място считам, че на този етап няма основание, макар и да има възможност, да предявявам граждански иск. С непредявяването му пострадалите лица не губят тази възможност. Ето защо ще преценя дали на по-късен етап, с оглед изхода на делото, ще предявя граждански иск пред гражданския съд.

ПРОКУРОРЪТ: Искането е направено от лице, което е процесуално легитимирано. Направено е и в предвидения от закона срок. Предоставям на съда, като считам, че същото следва да бъде уважено.

АДВ. Х.: Г-жо Председател, по отношение на направеното искане за конституирането в качеството на частни обвинители, считам същото за основателно. За нас няма пречки, така, че предоставям на съда.

ПОДСЪДИМАТА: По ваша преценка.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че искането е направено в предвидения от закона срок - преди даване ход на разпоредително заседание. Същото изхожда от легитимирани лица, които съгласно Тълкувателно решение № 1 от 21.06.2018г. по Тълкувателно дело № 1/2016г. на Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на Наказателна, Гражданска и Търговска колегия, са материално легитимирани да реализират правата на пострадали в настоящето производство. Ето защо съдът намира, че искането следва да бъде уважено.

При тези мотиви и на основание чл.76 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА в качеството на частни обвинители в настоящото производство Е. М. П. и К. М. П..

Определението не подлежи на обжалване и протест отделно от крайния съдебен акт.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

АДВ. А.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Х.: Моля, да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки, поради което

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ПОДСЪДИМАТА по представен документ за самоличност – лична карта:

М. К. ПАНОВА, родена на xxxxxxxxxxxг. в гр. София, българка, български гражданин, неосъждана, неомъжена, с начално образование, безработна,

живуща в гр. М., по нейни данни – на адреса на фактическия си съжител Д.Г.,
ЕГН *****.

СЪДЪТ разясни на подсъдимата правата, които има в настоящото производство, в това число и правото на отвод спрямо състава на съда прокурора и съдебния секретар.

ПОДСЪДИМАТА: Разбрах правата си. Няма да правя отводи на изброените лица.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

АДВ. А.: Нямам искания за отводи.

АДВ. Х.: Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ ВЪЗМОЖНОСТ НА СТРАНИТЕ ДА ИЗРАЗЯТ СТАНОВИЩЕТО СИ ПО ВЪПРОСИТЕ, ПРЕДВИДЕНИ В ЧЛ.248 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, считам, че делото е подсъдно на СРС. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство. Не са допуснати в хода на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила. Действително пострадалите, които са деца на подсъдимата, не са уведомени, не са с действията, извършени в настоящето съдебно заседание, считам, че ако има някакви допуснати нарушения, те са санирани. Т.е., не считам, че има процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване на процесуалните права на обвиняемата и на пострадалите, в случая наследници няма. На този етап не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила, поне не е заявено такова желание. По т.5 нямам никакви искания, т.е. делото следва да се разгледа без спецификите, изброени в т.5. На този етап нямам искане за взимане на мярка за процесуална принуда. Нямам искане за събиране на нови доказателства на този етап. Моля да насрочите делото в най-кратък срок за разглеждане.

АДВ. А.: Уважаема г-жо Съдия, аз също считам делото за родово и местно подсъдно на СРС. Няма основание за неговото спиране или прекратяване. Също считам, че на досъдебното производство няма отстраними и съществени процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване на правото на подзащитните ми. По т.4 няма да взема отношение, доколкото касае прокурора и защитника. По т.5 считам, че няма основание за допускане на

някои от предвидените процесуални фигури и методи на водене на делото. На този етап нямам искания за събиране на допълнителни доказателства. Моля да се насрочи делото за разглеждане по общия ред. Благодаря.

АДВ. Х.: Уважаема г-жо Председател, по правилата на чл.248, ал.1, т.1 НПК считам, че делото е подсъдно на настоящия съд. Няма основание за прекратяване или спиране на наказателното производство към настоящия момент. По отношение на т.3 – не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Предвид липсата на възможност в друг момент да изложа това становище, считам, че са допуснати очевидни фактически грешки в обвинителния акт. Същите към настоящия момент препятстват по-нататъшното ми изложение във връзка с правилата на чл.248 НПК. Считам че са допуснати съществени фактически грешки, но ще отбележа само една която е от съществено значение. Никъде в досъдебното производство и при предявяване на постановление за привличане в качеството на обвиняем, никъде не сме излагали становище във връзка с виновност/невиновост, въпреки това в обвинителния акт фигурира подобен текст. Налице са и други фактически грешки, които считам, че следва да бъдат отстранени и са съществени. Същите препятстват възможността ни коректно да установим какво е повдигнатото обвинение. Молим същите да бъдат отстранени. Считаме, че са налице основанията за разглеждане на делото по реда на особените правила, а именно съкратено съдебно следствие, чл.371, ал.1, т.1 НПК. По отношение на точка 5 не са налице основания за предвидените хипотези в т.5. По отношение на мерките за взета процесуална принуда, считаме, че към настоящия момент не следва да бъдат променяни и следва да се остави наличната мярка, а именно „подписка“, ако е налична такава. Искания за събиране на нови доказателства ще направим в съответни моменти. Моля да насрочите делото за разглеждане след съобразяване на изложеното по-горе.

Относно реда за разглеждане на делото поддържам казаното по-горе. Считам, че не е нужно да се разпитват свидетели в производството, обаче настоявам за разпит и изслушване на експертизите.

ПОДСЪДИМАТА: Поддържам казаното от защитника ми. Моето становище е както на адвоката.

Не държа да се изслушват свидетелите, а само вещите лица.

ПРОКУРОРЪТ: Искам да взема становище относно техническите грешки

в обвинителния акт.

На първо място това което навежда защитата за допусната явна фактическа грешка не касае предмета на доказване, т.е. изложената фактическа обстановка в обвинителния акт. С оглед на това не считам, че по какъвто и да е начин създава неяснота и е фактическа грешка по смисъла на НПК. Действително е допусната друга фактическа грешка, за което защитата по незначителни причини не обръща внимание. Тя е в трети параграф, страница 3 от обвинителния акт, посочено е „...от личния му лекар“. В случая съм посочила неправилно, касае се за предписанието от екипа на Спешна медицинска помощ. Ако прецените, правя искане за поправяне на тази фактическа грешка, тъй като тя действително касае обстоятелства по чл.102 от НПК.

РЕПЛИКА адв. Х.: Г-жо Председател, по отношение на коментара на прокуратурата, ясно изложих, че са няколко фактическите грешки. На същата 3 страница, предходен параграф е посочено: „От субективна страна инкриминираното деяния са извършени виновно от обвиняемия, с форма на вината-непредпазливост- не е предвиждала настъпването на общественноопасните последици, на са била длъжна и е могла да ги предвиди“. Не мога да разбера какво е написано. В тази връзка в смисъла на непредпазливото деяние подклажда съмнение по отношение на какви са явните функции, какво трябва да е съзнанието на привлеченото лице. Отделно страница 4, параграф втори „В хода на разследването обвиняемата се признава за виновна и изказва съжаление за случилото се“, това е фактически некоректно. Освен посочената от прокуратурата грешка и тези две, посочени от мен грешки, са от съществено значение.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази материалите по делото и становището на страните по въпросите на чл.248 от НПК, намери следното:

Делото е подсъдно на СРС по правилата на родовата и местната подсъдност. Съдът намира, че няма основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Съдът намира обаче, че в досъдебното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила които са довели до ограничаване процесуалните права както на обвиняемата, така и на пострадалите. Това е така по следните съображения: С обвинителния

акт, послужил като основание за образуване на съдебното производство, СРП е поискала предаване на съд на обвиняемата М. К. П. по обвинение за извършено престъпление по чл.122, ал.1 от НК, или иначе казано убийство, извършено по непредпазливост. Както е посочил съдията-докладчик и в разпореждането за насрочване на делото, престъплението по чл.122, ал.1 от НК е такова против личността. От него възниква фигурата на пострадалия. С Тълкувателно Решение № 1 от 21.06.2018г., по Тълкувателно дело № 1/2016г. на Върховният касационен съд на Република България, Общо събрание на Наказателна Гражданска и Търговска колегия е разширен кръга на лицата, които са материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък, като е посочено и кои лица могат да реализират тази материална легитимация в наказателното производство респективно кои лица имат качеството „пострадал“. Посочено е, че това са лицата, които са изброени в Постановление № 4/25.05.1961г. и Постановление № 5/24.11.1969г. на Пленума на Върховния съд, както и братята и сестрите на починалия, неговите възходящи и низходящи от втора степен. В конкретния случай обстоятелството дали от деянието, предмет на обвинението, има пострадали лица, въобще не е бил предмет на изследване в досъдебното производство. За първи път едва след внасяне на делото в съда и с оглед установяване на лицата, които следва да бъдат призовани за участие в разпоредителното заседание, е установено, че починалият Стоян П. има едноутробни брат и сестра, а именно Е. М. П. и К. М. П.. Същите се явяват пострадали от деянието, предмет на обвинението. Респективно едва в днешното съдебно заседание по отношение на двете пострадали лица беше назначен особен представител с оглед противоречивите интереси между пострадалите и техния законен представител – подсъдимата М. К. П.. Обстоятелството, че пострадалите лица са призовани за участие в разпоредително заседание и им е назначен особен представител не санира допуснатото в досъдебното производство нарушение. В чл.249, ал.4, т.2 НПК е посочено, че допуснатото в досъдебното производство нарушение на процесуалните правила е съществено и отстранимо, когато са нарушени правата на пострадалия или на неговите наследници, да бъдат уведомени за образуване на досъдебното производство, да бъдат уведомени за правата си да участват в производството, както и да получат препис от посочените актове, постановявани от прокурора в досъдебното производство. Ето защо съдът намира, че обстоятелството, че

пострадалите от деянието, предмет на обвинението, лица по никакъв начин не са били уведомени за образуването на досъдебното производство, на досъдебната фаза не са били представлявани от особен представител или повереник, по никакъв начин не може да бъде санирано с призоваването им за участие в разпоредителното заседание. Това е първото самостоятелно основание, което налага прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на досъдебната фаза.

Отделно от това съдът намира, че е допуснато следващо процесуално нарушение, което е свързано с ограничаване правата на подсъдимата М. П. и което се състои в следното: съгласно диспозитива на обвинението М. П. е обвинена за това, че в периода от 16.06.2021г. до около 10:00ч. на 17.06.2021г. не е положила адекватни родителски грижи за малолетното си дете Стоян М. П., не е обърнала особено внимание за кашлицата и посиняването му, отказала дадено предписание от екип на Спешна медицинска помощ, посетил адреса на 16.06.2021г., за настаняване на детето в болнично заведение, което е довело до остра дихателна недостатъчност в резултат на двустранна бронхопневмония вследствие на което по непредпазливост е причинила смъртта на сина си Стоян М. П.. В обстоятелствената част на обвинителния акт не са изложени никакви твърдения за инкриминирания период, а именно 16.06.2021г. до 17.06.2021г., около 10:00ч., при починалия Стоян П. да е била установена кашлица, както и починалото дете да е променило цвета на кожата си, което да е довело до посиняването му, както се твърди в диспозитива на обвинителния акт. Липсата на фактически твърдения в тази връзка според съда е съществено процесуално нарушение. Според рамките на обвинението престъплението по чл.122, ал.1 НК подсъдимата М. П. е осъществила веднъж като не е изпълнила предписание от екип от Спешна медицинска помощ за настаняване на детето в лечебно заведение, но и веднъж като не е обърнала внимание и е negliжирали външните симптоми на влошено здравословно състояние, изразили се в кашлица и промяна цвета на кожата на детето. Такива твърдения в обстоятелствената част на обвинителния акт не са изложени. Съдът намери, че констатираното нарушение на процесуалните правила е следващо самостоятелно основание за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на СРП.

По отношение твърденията на защитата за допуснати в обвинителния акт очевидни фактически грешки съдът намери, че на първо място коментираното от защитата изречение на страница 4 от обвинителния акт, абзац втори „В хода

на разследването обвиняемата се признава за виновна и изказва съжаление за случилото се”, не съставлява фактическа грешка. Отношението на обвиняемото лице към повдигнатото му обвинение не е сред обстоятелствата които задължително следва да намерят място в обвинителния акт съгласно чл.246 от НПК. От друга страна не касае обстоятелствата от състава на престъплението за което е обвинена П.. Действително, защитата е права, че на страница 3 от обвинителния акт е допусната по-скоро техническа грешка, като веднъж е посочено, че деянието е извършено виновно от „обвиняемия“, вместо от обвиняемата. След това също е допусната грешка при възпроизвеждане текста в обвинителния акт като е посочено „...не са била длъжна и е могла да ги предвиди“. Подобна грешка е допусната и на страница 4 от обвинителния акт абзац пети, където е посочено, че при определяне на наказателната отговорност на „...обвиняемите...“. Съдът намира, че посочените грешки не следва да бъдат ценени като очевидни фактически грешки, тъй като не е налице несъответствие между волята на прокурора и начина, по който тя е обективизирана, а чиста техническа грешка при изписването на текста. Това не води до невъзможност за обвиняемата, защитата, а и за съда, да разбере каква е волята на прокурора. Като очевидна техническа грешка съдът прецени посоченото и от прокурора и днешното съдебно заседание в абзац последен на страница 3, последно изречение, където е посочено „...че има пряка причинно-следствена връзка между настъпилата смърт на Стоян П. и непостъпването в болничното заведение в противоречие с издаденото направление от личния му лекар“. Съдът намира, че посочването на направление от личния лекар е фактическа грешка, доколкото навсякъде в обвинителния акт се говори за предписание издадено от екип на Спешна медицинска помощ. Същевременно по отношение на това обстоятелство в коментирания абзац последен на страница 3-та действително е налице несъответствие между волята на прокурора и това, което е записано в обвинителния акт. Ето защо съдът намира, че следва да укаже на прокурора в 7-дневен срок да изправи констатираната фактическа грешка като внесе коригиран обвинителен акт. Доколкото съдът счита, че съдебното производство следва да бъде прекратено и делото - върнато на СРП респективно, че досъдебната фаза не е проведена при спазване изискванията на процесуалния закон и че обвинителния акт не е годен да постави началната фаза на съдебното производство, не следва да се произнася по отношение на реда, по който следва да се разглежда производството в съдебна фаза, както и

необходимо ли е привличане на резервен съдия, назначаване на защитник, вещице и т.н. По отношение на мярката за неотклонение съдът само ще посочи, че към настоящия момент по отношение на подсъдимата мярка за неотклонение не се изпълнява. В досъдебното производство ѝ е била определена мярка за неотклонение „парична гаранция” в размер на 300,00 лева, която мярка за неотклонение е била отменена с постановление на прокурор при СРП от 17.09.2022г., поради изтичане на максималния срок на действие на мярката в досъдебното производство. След това друга мярка по отношение на П. не е определена. В настоящето съдебно заседание макар съдът да констатира, че подсъдимата е променила адреса си и не може да съобщи адреса, на който пребивава и на който органите на съда биха могли да я призовават, предвид на това, че се явява в съдебно заседание, съдът счита, че няма основание да ѝ бъде взета мярка за неотклонение. По изложените мотиви съдът счита, че следва да предостави на прокурора 7-дневен срок за отстраняване на констатираната фактическа грешка. Отделно от това съдът намира, че следва да прекрати съдебното производство и да върне делото на СРП. В случай, че срещу прекратителното определение постъпи жалба или протест, делото да се изпрати на СГС за произнасяне след предоставяне на коригирания обвинителен акт.

При тези мотиви и на основание чл.249, ал.2 във вр. чл.248, ал.1, т.3 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по НОХД №13848/2022г., по описа на СРС, НО, 94 състав.

ВРЪЩА делото на СРП за отстраняване на посочените в мотивната част на определението съществени нарушения на процесуалните правила.

УКАЗВА на прокурора 7-дневен срок да изправи констатираната в мотивната част на определението очевидна фактическа грешка, като внесе коригиран обвинителен акт.

Определението на съда в частта с която съдебното производство е прекратено и делото е върнато на СРП подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок от днес пред СГС.

В случай на постъпили жалба или протест делото да се изпрати на СГС

след изтичане на срока или след постъпване в съда на коригиран обвинителен акт.

ПРОКУРОРЪТ: Представям и моля да приемете коригиран обвинителен акт.

СЪДЪТ ВРЪЧИ в днешното съдебно заседание препис от представения обвинителен акт на подсъдимата М. П..

Предвид обстоятелството, че в днешното съдебно заседание прокурорът представи коригиран обвинителен акт, в случай на постъпване на жалба или протест срещу определението за прекратяване, делото да се изпрати на СГС след надлежното му администриране.

Препис от настоящия протокол да се издаде на адв. Христов а и адв. А. за послужване пред НБПП без нарочна молба.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.25 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____